

Detta var den ringa begynnelsen!

av Olle Eriksson

En uppsats som berättar hur den ringa begynnelsen i Älta blev en livaktig utpost i Tyresö.

Första upplagan januari 1995

Om hur både dansbanevakten och dragspelaren blev frälsta och om vad som sedan skedde.

av Olle Eriksson

Med orden ”Ty vem är den som vill förakta den ringa begynnelsens dag...” från Sak 4:10 inleder Olle Olsson sin mycket intressanta, gripande och innehållsrika berättelse om de första femtio ”pingståren” i det som idag är Tyresö.

Berättelsen omfattar tiden 1938 - 1988 och visar hur fyra personer i Älta redan 1932 kom tillsammans och bad om väckelse över platsen. Vi kan läsa hur man fick bönesvar och att man hösten 1938 bildade en bönering för att på nyårsdagen 1939 hålla sitt första årsmöte.

”Detta var den ringa begynnelsen”, konstaterar mycket riktigt Olle Olsson. I föreliggande uppsats om Filadelfiaförsamlingens arbete i Älta, Trollbäcken och Tyresö kommer vi att citera ur Olle Olssons berättelse men också att informera från gamla mötesannonser och tidningsartiklar och från senare års protokoll och årsberättelser. Den skada som ur historisk synpunkt skedde då man 1967 makulerade alla gamla handlingar hoppas vi på så sätt ha reparerat.

Det hände i Tyresö 1932

Vad kan vara bättre än att börja uppsatsen om Filadelfias arbete ute i Tyresö med ett längre fritt citat ur Olle Olssons förtjänstfulla arbete om de första femtio åren. Den berättelse som han själv i inledningen säger ”bara i stora drag” berättar vad som hände.

”Det hände i Tyresö i augusti 1932. Makarna Agnes och Elis Karlsson köpte en tomt i det nystyckade gårdsområdet Lindalen och byggde ett egnahem åt sig och flyttade dit. De tillhörde Filadelfiaförsamlingen i Stockholm liksom goda vännerna Elin och Elis Larsson som bodde i Älta ungefär fem kilometer bort. De fyra brukade träffas i sina hem och bedja till Gud om väckelse i sina samhällen.

Samtidigt köpte Agnes bror Olle Olsson och hans hustru Frida tomten intill Agnes och Elis och

byggde sig ett hus, som de flyttade in i sommaren 1933. Vid den tiden var inte Olle och Frida frälsta.

Man fortsatte att bedja om väckelse men det skulle dröja till mars 1937 innan man fick det första bönesvaret. Då blev makarna Olle och Agda Levin frälsta. De bodde i Älta. Olle Levin hade tjänstgjort som vaktmästare vid Älta dansbana och det väckte stor uppståndelse i samhället då han frimodigt vittnade om sin frälsning.

Då de strax efter döptes i Filadelfiakyrkan var deras goda vänner Ester och Bertil Jansson där. De satt på första läktaren i kyrkan och då de fick se denne storväxte Olle med fru gå ner i dopgraven sade Bertil till sin fru Ester: ”Kan han bli frälst så kan också vi bli det”. Och då mötet var slut gick de in i kyrkans samtalsrum – på den tiden kallat syndarummet – och blev frälsta även de.

Bertil och Ester bodde inne i stan. Men ute i Ältatrakten var man nu sex makar som tillhörde församlingen. De fortsatte att träffas i hemmen och bad för bland andra Olle och Frida som bodde grannar med Elis och Agnes. Olle spelade dragspel och man såg fram mot att han skulle bli frälst och kunna spela till deras lovsånger.

Olle var dock hårdnackad. Men så hände någonting. Han råkade ut för en svår olycka som höll på att ända hans liv. Men genom ett Guds under blev han helbrägdagjord. Det var fredagen den 7 januari 1938 och redan på söndagen åkte Olle och Frida in till Filadelfia på kvällsmötet och där blev de härligt frälsta.

”Församlingen” i Älta växte. Nu var man åtta som samlades till till bön och lovsång. Det blev fart i mötena. Alla var med och sjöng. Frida spelade cittra och Olle dragspel. Bertil Jansson kom ut från stan med sin fiol och han blev den förste sångledaren. Och Olle Levin predikade.”

Så långt Olle Olsson. Han berättar vidare hur fler och fler kom till tro och att man i oktober 1938 bildade en bönering med Olle Levin som ledare och Olle Olsson som vice. Bror Neuman valdes till kassör och Hilda Olsson, som bodde inne i stan men ofta var med ute i Älta, till sekreterare.

Och på nyårsdagen 1939 höll man sitt första årsmöte under stor tacksägelse till Herren.

Landet blev nästan stad

Älta, där tomten låg som man kom att köpa men inte fick bygga på, tillhörde Nacka socken och Lindalen, där man köpte en barack, låg i grannsocknen Tyresö. Nu är allt kommuner – utom Stockholm som får heta stad – en utveckling som kanske alla inte gillar. Socken, visst låter det hemtrevligt.

Makarna Larsson bodde i Älta och Karlssons byggde i Lindalen. På fem kilometers avstånd från varandra. I samhällen som båda växte upp ”ute på landet” och som så småningom fick kontakt med stan via bussar till Ringvägen. Men ofta cyklade man. Tyresö ligger i en mycket gammal bygd som är känd från 1000-talet. Senare har där

drivits stora jordbruk. Tyresö och Kumla tillhörde de större gårdarna. Tyresö slott – som inte varit något ”riktigt” slott – är från omkring 1630 och alltså jämnårigt med Rörstrands slott bredvid stora kyrkan inne i stan.

Man annonserar möten

Böneringen i Älta bildades ju i oktober 1938 men vi kan se i Evangelii Härolds predikoturer att man hade möten i Älta redan under de sista veckorna året före. Söndagen den 5 december 1937 är bröderna Winblad och Enskede musikgrupp annonserade i Missionshuset. Söndagen därpå är möte annonserat i Betania och då talar Rut Andersson, en evangelist från stan som brukade hjälpa till på olika platser i omgivningarna. Sjunger gör musikgrupp 2 från stan. Den musikgrupp som, vid sidan av Enskedegruppens, skulle komma att bli något av Ältas egen under en tid i början.

Missionshuset och Betania var samma kapell som bara gick under olika benämningar. Det var ”Sällskapet Enigheten i Älta” som drev verksamheten i Betania. Namnet tyder på att det rörde sig om en förening, som säkert bildats för att stå som ägare av själva fastigheten. På den tiden stod nämligen inte församlingarna så ofta som fastighetsägare. Medlemmarna i Sällskapet Enigheten tillhörde Ebeneserförsamlingen på Söder, som man var en utpost till.

I Betanias protokoll förekommer ”pingstvännerna” första gången den 2 april 1938. Då beslöt Betania på ett församlingsmöte att låta dem få ha möte i kapellet på långfredagseftermiddagen och den 11 juni beslöt man ”sända en hälsning och tacka pingstvännerna för hjälpen med rengöring av kapellet”.

Om vi fortsätter att hålla oss till Evangelii Härold så kan vi konstatera att gruppen i Älta annonserade möten nio gånger under 1938. Sju under våren men endast två på hösten. Frågan är om alla möten verkligen annonserades. Förutom i kapellet hade man bönemöten på lördagskvällar hos Karlssons i Lindalen, Olle Olssons syster och svåger. Ibland under benämningen Ljungbacken och andra gånger hos ”Karlssons, Malmen”. Som talare tjänade Arthur Fransson, Frans Nilsson, Johannes Waern, bröderna Winblad, C Tinglöf och G Stockman. Bröder som på den här tiden förekommer som talare till och från även på andra utposter. Några var äldstebröder i stan och andra var evangelister.

För sången och musiken svarade, som vi redan konstaterat, musikgruppen från Enskede och 2:an från stan.

I församlingens årsberättelse för 1938 förekommer inte Älta. Det var ju först i oktober man blivit ”riktig” utpost och detta hade nog inte trängt igenom inne i stan. Man hade väldigt många utposter på den här tiden och inga datorer till hjälp att hålla reda på dem. ”Jag kan icke räkna dem alla”, som Lina Sandell skaldar.

Årsmöte på nyårsdan

Det nya året – 1939 – inleddes med årsmöte på nyårsdan. Detta kan vi läsa i Olle Olssons berättelse. Däremot är det inte annonserat i predikoturerna.

Under året kommer man sedan att ha ungefär lika många möten som året före och mest i baptistkapellet. Dessutom hade man friluftsmöten ett par, tre gånger vid Älta gård och en söndag i slutet av november var mötet inställt för då for man till Färentuna. Där var kvällsmöte annonserat halv åtta med ”vittnen och sångare från Älta”.

Man hade fått ihop en egen ”Älta musikgrupp”, ledd av Olle Olsson med dragspel, och tycks inte längre ha anlitat Enskedesångarna och 2:an från stan. Bland talarna noterar vi ett par nya namn i Frans Nilsson som kom ut från stan och Holmqvist som var evangelist i Vendelsö. Man samlades till en del möten i hemmen. Hos Kristina Olsson på lördagsbön, hos Bostedts i Lindalen på bibelstudium liksom hos Larssons på Solhill. Mot slutet av året var bön annonserad hos Lundins, Björkviken, Hanviken och hos syster Gyllenfors, Ljungbacken. Undrar just var alla dessa platser låg och hur man tog sig dit och från. Som regel lär man ha cyklat.

Olle Olsson berättar att makarna Calle och Anna Bostedt sommaren 1939 köpte en villa i Lindalen och att man lät riva en mellanvägg för att få plats med såväl möten som söndagsskola i hemmet. ”O, vilka härliga möten vi hade i deras hem”, är Olles minne. Med tiden blev det dock för arbetsamt för Calle och Anna att möblera om varje vecka och söndagsskolan flyttade till Älta. Där hölls den i Betania tillsammans med baptisterna Kalle och Elis Nilsson. De tillhörde baptistförsamlingen i Enskede som 1 april 1939 tagit över utpostverksamheten i Älta. I dag är baptist- och missionsförsamlingarna i Enskede sedan ganska många år förenade i Triangelkyrkan. Gemenskapen med baptisterna i Älta var god och filadelfiavännerna hade offentliga möten i baptistkapellet varannan söndag.

Nu finns Älta med

1939 återfinner vi Ältas första revisionsberättelse. Den tar upp offer på 1 508:16 (motsvaras i dag av 31 900 kr) som enda intäkt samt bland tillgångarna 60:22 (1 275) i kontanter och inventarier värderade till 817:50 (17 270). Vad nu det kunde ha varit. Revisionsberättelsen är undertecknad av utpostens siffergranskare Agda Levin och Hilda Olsson.

Vidare nämns Älta i församlingens stora årsberättelse för 1939; dock inte bland de som haft ”regelbunden verksamhet”. I följande års årsberättelser gör man ingen sådan skillnad. Då är alla utposter utposter rätt och slätt.

Tomtköp i centrala Älta

Även om samarbetet med baptisterna i Betaniakapellet fungerat mycket bra så blev längtan efter egen lokal allt mer påtaglig.

Först behandlades frågan i sammanträde med församlingens äldste och diakoner den 18 juli 1939: ”Från böneringen i Älta förelåg en skrivelse, vilken upplästes. Böneringen framställde däri begäran om att i församlingens namn få inköpa en tomt för uppförande av lokalbygge därstädes. Tomtens areal utgjorde 1 640 kvm och av tomtpriset 3 400 kr hade 100 kr erlagts i handpenning. Vännerna hade hittills bedrivit offentlig verksamhet på platsen, varvid Baptistkapellet fått hyras, men styrelsen för Baptistförsamlingen hade låtit vännerna förstå, att de icke önskade uthyra kapellet vidare. Övrig religiös verksamhet finnes ej på platsen.

Det beslöts att uppdraga åt bröderna B A Bengtsson, Olof Dahlén och Frans Nilsson att undersöka förhållandena och inkomma med förslag.”

Förslaget kom redan 26 september och löd: ”§ 202. Likaledes förelåg yttrande från den kommitté, som vid sammanträdet den 18/7 1939 under paragraf 142 i då fört protokoll tillsattes för att undersöka förhållandena i fråga om vännernas i Älta begäran om att få inköpa tomt för uppförande av lokalbygge därstädes.

Det meddelades, att tomten i fråga vore väl belägen, och att annan predikolokal icke finnes i dess närhet (till baptistkapellet var det cirka 800 meter, förf:s anmärkning). Vännerna i Älta hade själva tänkt betala tomten och att på egen bekostnad uppföra lokalbyggnad därpå.

Sedan flera bröder understött kommitténs förslag om att låta vännerna få sin begäran beviljad, beslöts det att på villkor, att församlingens bönering i Älta själva ansvara för kostnaderna för inköp av tomt samt uppförandet av lokalbyggnad å densamma, i församlingens namn inköpa föreslagen tomt i Älta.”

Sedan fattades beslut på ett extra administrationsmöte i stan måndagen den 4 december 1939 och man kunde köpa den stora, centralt belägna tomten. Det började bra och man tycks ha fått byggnadslov av den lokala byggnadsnämnden. Tyvärr strandade dock frågan då den behandlades i Nacka hälsovårdsnämnd den 10 augusti 1943. ”§ 14. Från Älta byggnadsnämnd förelåg remiss av en ansökan från Filadelfiaförsamlingens utpost i Älta om byggnadslov för en byggnad å tomten Älta 1/939.

På grund av att i händelse att den föreslagna byggnaden uppfördes å tomten Älta 1/939 för närvarande sanitära olägenheter kunde befaras uppstå, enär underjordiskt spillvattensavlopp från tomten icke finnes anordnat, beslöt nämnden att avstyrka att undantag lämnas från rådande byggnadsförbud beträffande nämnda tomt.”

Senare lär också länsstyrelsen avslagit ansökan på samma grunder.

Val på administrationsmötet och sedan årsberättelse

Vid års- och administrationsmötet inne i stan onsdagen den 1 maj 1940 väljs för första gången föreståndare för utposten i Älta. Det blir Olof Levin och som siffergranskare väljs

Karl Bostedt och Agda Levin. Mötesordförande var Lewi Pethrus och Einar Ekberg och kören sjöng under inledningen av mötet ”Aldrig jag glömmer Golgata, där Jesus göt sitt blod”.

I församlingens årsberättelse för 1940 nämns Älta tillsammans med övriga utposter och i den ekonomiska redovisningen är fastigheten Älta 1/939 upptagen till 3 400 kronor (närmare 70 000 i dagens penningvärde). Det var den obebyggd tomt som köpts under året.

Kassabehållningen uppgick till 60:22 och vinst och förlusträkningen visade för Ältas del intäkter på 2 388:56 och kostnader på 2 413:42.

Inventarier i Älta var för första gången upptagna i centrala bokslutet och till 817:50.

Men man fortsätter i Betania

Protokollen i Betania tyder på att samarbetet mellan baptisterna och pingstvännerna fortsätter. Under hösten 1941 behandlas frågan i tre på varandra följande årsmöten: 7 september ”§ 3. Från pingstvännerna i Älta har ingått en begäran att få hyra Betaniakapellet för deras söndagsskola samt övriga offentliga möten. Angående söndagsskolan var alla överens om att mer än en söndagsskola skulle icke ifrågakomma i Betaniakapellet men beslöts att inbjuda dem att hålla sin söndagsskola gemensamt med vår. Angående möten för övrigt överläts till enskedeförsamlingen att besluta. Den allmänna meningen var att allt i så fall skulle gå i alliansens tecken. Beslöts att lokalen skulle upplåtas hyresfritt med frivilligt bidrag till uppvärmning.”

4 oktober ”§ 5. Pastor Gustavsson meddelade att beslut fattats i Enskedeförsamlingen att andra söndagen i varje månad hålles möte i Älta gemensamt med pingstvännerna. Det gemensamma arbetet i söndagsskolan har påbörjats och utfallit till allmän belåtenhet.”

5 november ”§ 2. Enskedeförsamlingens förslag till pingstvännerna att hålla alla söndagsmöten gemensamt varannan söndag kl 3 och kl 1/2 8 godkändes av sällskapet.”

På kvällen den 8 april 1942 håller pingstvännerna med ”bifall av Sällskapet” möte i kapellet ”då en sanatoriemissionär medverkar och kollekt upptages för denna verksamhet”. Sanatoriemissionär – kanske en liten början till dagens sjukhuskyrka.

Pingstvännerna ställer krav

På Betanias årsmöte i januari 1943 tackar David Larsson för det goda samarbetet under året som gått och på hösten börjar man tydligen känna sig så hemma hos baptisterna att man aktualiserar ombyggnad av kapellet.

På Betanias församlingsmöte 26 november ”Beslöts att bifalla den av Pingstvännerna gjorda framställningen så att dörren till lilla rummet flyttas i parallell med köksdörren, att plattformen byggs ut mellan dörrarna ett trappsteg hög och att talarstolen placeras inuti absiden ett trappsteg högre samt att absidens tak ändras. Arbetet utföres enligt kontrollantens anvisningar”.

Och i december 1944 ”uppläste ordförande ett brev från Pingstvännerna i Älta vari begärdes en ändring då det gällde kollekterna på mötena och i söndagsskolan”. En begäran som tydligen föll i god jord i moderförsamlingen i Enskede. På Sällskapet Enighetens församlingsmötet den 21 januari kan man nämligen meddela att ”Den av pingstvännerna begärda ändringen i fördelningen av kollekten, som har behandlats av Enskedeförsamlingen, bifölls så att kollekten odelad tillfaller den församling som svarar för mötet”.

I och med detta finns inga fler handlingar som talar om samarbetet med pingstvännerna bevarade till eftervärlden. Men ”Slutet gott, allting gott” och Sällskapet gjorde verkligen skäl för sitt namn – Enigheten.

Hankar sig fram utan egen lokal

Man fortsätter med möten och söndagsskola i hemmen och i hyrda lokaler ända till 1950. Då berättar Olle Olsson vad som hände: ”År 1950 startade vi en ny söndagsskola i Trollbäcken. Egnahemsföreningen köpte en militärbarack och byggde upp den på två stora tomter som de hade köpt in.

Ordförande i deras teatergrupp hade själv agiterat för vår söndagsskola i deras symöten. När Frida och jag kom till denna lokal sista söndagen i februari 1950 möttes vi av sexton barn. Fjorton av dessa hade ordförande själv skaffat dit, När vi började första lektionen visste inget av dessa fjorton barn vem Jesus eller Gud var. Vi sade till varandra när vi gick hem från denna första söndagsskoldag ’vilken hedendom det är i vårt samhälle’”.

Denna militärbarack skulle komma att bli pingstvännernas hem under trettio år. De första tio var man hyresgäst; sedan köpte man den. I predikoturerna i Evangelii Härold annonserades mötena i ”Föreningsgården Trollbäcken”. Men ytterligare några år fortsatte man att mötas även i hemmen och i Betania och ibland hade man friluftsmöten vid Älta gård.

Man köper Föreningsgården

Så småningom gick gruppen i Älta - Trollbäcken in till stan med begäran att församlingen skulle köpa Föreningsgården, som egentligen låg i Södra Lindalen.

I protokoll från äldstemötet den 3 september 1959 läser vi i § 122 att frågan om köp av fastighet i Trollbäcken varit uppe. Det beslöts att undersöka möjligheterna till köp och att gruppen under tiden skulle hålla fastigheten ”på hand”.

13 oktober 1959 var tydligen ”undersökningen” klar och i äldstemötet beslöts föreslå församlingen att köpa fastigheten för överenskommet pris 50 000 kr. Ett belopp som idag torde motsvara en halv miljon kronor. Och så blev det.

Vid årets slut läser vi i församlingens årsberättelse för 1959 att ”Ältagruppen har vid årsskiftet fått sin lokalfråga löst genom inköpet av Föreningshuset i Trollbäcken.”

Detta trots att äldstekårens förslag till församlingen den 13 oktober att köpa fastigheten i Trollbäcken inte tycks ha tagits upp i församlingen förrän efter årsskiftet. Eller noga räknat på församlingsmötet den 29 februari 1960. Först då beslutade församlingen att gå på äldstes förslag att köpa fastigheten i Trollbäcken, Hanvikens egnahemsområde 1/81 och 1/82, Tyresö socken.

Tomten i Älta – den tomt man inte fick bygga på – hade man kvar och den tas upp till 15 400 kr i församlingens bokslut..

Olle Levin minns

Även Olle Levin, han som var vakt vid dansbanan innan han blev frälst och som senare blev chaufför på Förlaget Filadelfia, har blickat tillbaka. I församlingstidningen Aktuellt nr 7/1959 skriver han och vi citerar delar av artikeln.

”I Älta och Trollbäcken, ett par samhällen sydost om Stockholm, har Filadelfiaförsamlingen ett 70-tal medlemmar, som tillsammans utgör en utpost och bedriver gemensam verksamhet. Början skedde år 1938, då några vänner i Älta, som fått frigörelse och brann av längtan att få vinna andra för Gud, anordnade det första pingstmötet. Det hölls i baptistkapellet som välvilligt upplåtits. I det mötet predikade Johannes Waern och musikgrupp 2 från Filadelfiaförsamlingen spelade och sjöng under ledning av Hjalmar Bergman. Kapellet var vid detta tillfälle överfullt av intresserade åhörare.

— — —

Väckelsens eld spred sig och en hel del blev frälsta. Detta uppmuntrade oss och vi fortsatte med verksamheten. Nu blev också lokalfrågan aktuell. Vi ville ju så gärna få ett eget hus att samlas i. Vi lyckades också så småningom att förvärva en tomt och så skulle vi bygga ett kapell. Ritningar uppgjordes och ansökan om byggnadstillstånd inlämnades till Byggnadsnämnden i Älta som tillstyrkte densamma. Handlingarna sändes sedan till Länsstyrelsen som emellertid avslag vår ansökan på grund av de bristfälliga sanitära förhållandena i samhället. Vi gick då till Kungs, men det hjälpte ej. Våra förhoppningar att få en egen lokal grusades alltså den gången.

Tomten har vi dock ännu kvar - sommaren 1959 – och den används vid våra tältmöten om somrarna. För våra övriga möten får vi i Älta disponera baptistkapellet och medborgarhuset Älta gård och i Trollbäcken Kumla medborgarhus och Föreningshuset.

— — —

När det gäller lokalfrågan har längtan efter att få den lyckligt löst aldrig slocknat hos oss. Vi har bedit och bedit och nu ser det ut som om bönesvaret kommit. Vi har nämligen i höst – 1959 – av Egnahemsföreningen i Trollbäcken blivit erbjudna att för 50 000 kronor få köpa deras föreningshus där vi haft möten i över 8 år. I detta hus finns förutom en samlingshall med ett 80-tal sittplatser alla de lokaliteter som vi behöver för vår verksamhet. Och nu hoppas vi att våra planer i detta avseende inom en snar framtid skall förverkligas.”

Invigning efter renovering

Efter övertagandet var det dags att renovera den gamla militärbaracken. I Aktuellt nr 11/1960 läser vi: ”Än en gång har församlingen haft glädjen inviga en ny lokal på en av sina utposter. Denna gång gäller det Ältagruppen. Den har nämligen förvärvat en fastighet i Trollbäcken – ett f d föreningshus (och dessförinnan militärbarack) – vilken under sommarmånaderna byggts om till en trevlig och inbjudande samlingslokal. Under ledning av arkitekt Roland Tröjer och byggmästare Olof Olsson har gruppens medlemmar flitigt hjälpt till med ombyggnadsarbetet.

— — —

När det gäller kapellets interiör är den mycket tilltalande med sina ljusa, vackra färger. Fonden domineras av korsets mäktiga symbol och namnet Jesus – det enda namn genom vilket vi kan bli frälsta.

Det var med stor glädje och även en viss stolthet som vännerna samlades till invigningshögtid den 18 september. Sedan undertecknad, som är gruppens ledare, inledningsvis givit en resumé över lokalens tillkomst, talade pastor Willis Säwe. Frimärksgravör Arne Wallhorn gav tillsammans med gruppens egna sångare hela högtiden en festlig inramning.

— — —”

/Olof Levin

Församlingens årsberättelse nämner att ”Älta har invigt sin nya lokal i Trollbäcken under hösten”

Sin första egna predikant

När man nu hade en alldeles egen kyrka var det dags att också få en egen predikant. Kallelsen gick till Ingvar Henningson – senare Liberiamissionär, föreståndare i Vallentuna och i skrivande stund pastor i Bredäng. Det hölls välkomstmöte den 4 februari 1961. ”Det kändes underbart att ha en egen predikant för gruppen”, skriver Olle Olsson. ”Han blev till stor välsignelse. Söndagen den 28 maj gjorde vi en sångaresa till Åland där Ingvar predikade för de tacksamma Ålänningarna. De var så gästvänliga och generösa mot oss. Vi bodde i olika hem. Det var en verkligt fin resa.”

I påsknumret av Aktuellt 1961 läser vi också om den nye och förste predikanten: ”Glädje, förväntan och tacksamhet till Gud, parad med allvar och kampanda, kännetecknar verksamheten i Trollbäcken. Välkomstmötet för gruppens predikant, Ingvar Henningson, som hölls den 4 februari 1961, gav ytterligare bevis för detta. Olof Levin förde i första hand gruppen talan. Han uttryckte sin tacksamhet över att vittnesfrågan blivit löst på ett så lyckligt sätt och framhöll vilken lättnad det innebar för honom att nu få hjälp att bära ansvarsbördan. Många av gruppens medlemmar välkomsthälsade också sin predikant i hjärtliga ordalag. Församlingen representerades vid detta

tillfälle av Martin Tornell.”

Man säljer tomten i Älta

Efter drygt tjugo års ägande beslöt man så i församlingsmötet den 27 november 1961 att sälja tomten i Älta. Protokollet från äldstemötet som först behandlat frågan har inte kunnat återfinnas och vad man fick för tomten framgår inte i protokollet från församlingsmötet.

I församlingens årsberättelse för 1961 konstateras helt kort att ”gruppen i Trollbäcken hälsade sitt första vittne, Ingvar Henningson, välkommen.”

Men Ingvar blev inte gammal i Trollbäcken. Redan sommaren därpå – i juli 1962 – slutade han. Liberia kallade och där stod man på nytt utan egen pastor ute i Trollbäcken. Det skulle dröja till sena hösten 1963 innan Bertil Persson med hustru Gunni skulle installeras och om detta kan vi läsa i julnumret av Aktuellt.

”Utposten i Trollbäcken hade under oktober månad glädjen att hälsa evangelist Bertil Persson med fru välkomna. Välkomstmötet som inramades av sång blev en verklig högtid. Pastor Bo Hörnberg högtidstalade och gruppen överlämnade blommor och en välkomstgåva till Bertil och Gunnie Persson.” Det berättades att man hade ”en blomstrande söndagsskola i Trollbäcken med ett 100-tal barn inskrivna”.

Vidare att ”gruppen har fått ett stort verksamhetsfält i det nybyggda Bollmora som i första byggetappen skall få ca 12 000 invånare. I detta samhälle har vi fått en öppen dörr när det gäller lokalfrågan i det att vi får disponera Bollmora ungdomsgård för söndagsskola och möten. Gruppen har gett sin tribut till kommunen för bestridande av kostnaderna för inredningsarbetet i ungdomsgården och för övrigt har vi gott samarbete med Tyresö kommun. Så har vi ett stort verksamhetsfält i Älta där folkskolan upplåtits för söndagsskolan.” /Olle Olsson.

Bertil Persson satsar på barnen

I årsberättelse för 1964 rapporterar Bertil Persson att tidigare tre söndagsskolor utökats med en ny vilken redan efter tre söndagar hade 70-talet barn. På en plats hade man haft 14 dagars barnmöten vilka samlat 200 barn. Möten hade hållits i lokalen, i Bollmora ungdomsgård och i församlingshemmet i Kumla. Man hade haft ”stormöten” med medverkan av missionär Nils Kastberg, Taxibröderna, Göran Stenlund samt sångare från utposterna i Hägersten, Huddinge och Bromma med sina predikanter. ”Ett gott bevis på utposternas goda samarbete” och vid årets utgång var man ett 80-tal medlemmar.

Trollbäcken - Bollmora

I sommarnumret av Aktuellt 1966 kallas vår utpost ”Trollbäcken - Bollmora”.

Det berättas att Birger Burman startat en blåsorkester av den grupp på 17 ungdomar som

Bertil Persson börjat arbeta med och att den efter ett par månader gjorde sin debut i ett möte. Vidare att man i april delade ut ett ortsnnummer av Dagen till alla hem i kommunen. Petrus Hammarberg blev föreståndare för utposten vid sidan om sitt arbete på PMU.

Protokoll finns kvar

Från 1967 finns utpostens olika protokoll bevarade och vi återger vissa av paragraferna i protokollet från årsmötet den 8 januari:

§ 10. Val av funktionärer: ordförande Petrus Hammarberg, vice ordf Olof Olsson, kassör Carl-Gustav Nilsson, sekreterare Göta Wasström, vice sekr Frida Olsson, husmor Frida Olsson, sångledare Carl-Åke Bostedt, vicevärd Olof Olsson, vaktmästare Agda och Olle Levin, kollektör Kent-Åke Bostedt och Torsten Elo, sygruppen Gunnel Bostedt och Gunni Elo, affischering Hilding och Gunni Elo, organist Inga-Lill Lindahl, Mirjam Wasström, Kerstin Ståhl och Jenny Hammarberg, söndagsskolföreståndare: Filadelfia Olof Olsson, Bollmora Carl-Gustav Nilsson, Älta Mirjam Wasström

§ 11. planerade möten: tisdag 10/1 bönemöte hos Eli och Marianne Wasström

onsdag 11/1 bönemöte hos Frida och Olle Olsson

lördag 14/1 bönemöte hos Carl-Åke Bostedt

söndag 22/1 avskedsmöte för Bo Hörnberg i stan

tisdag 24/1 brödrämöte

§ 12. Gruppen beslöt att ändra sitt namn från "Filadelfia Trollbäcken" till "Filadelfia Tyresö".

Stor renovering börjar

I och med gruppmötet den 2 mars 1967 verkar en genomgripande renovering av den gamla militärbaracken ta sin början. 1950 hade man börjat hyra den och efter ungefär tio år var det dags att köpa den. Och nu var den säkert sliten och behövde en uppfräschning. Från gruppmötet citerar vi: "§ 7. Angående vår källarlokal beslöt gruppen att välja en kommitté som skulle utreda det lämpligaste med iordningställande av densamma, t ex använda den för söndagsskola och annan barnverksamhet. Och för ändamålet inköpa lämpliga bord och stolar och göra det trevligt. Gruppen beslöt att säga upp den nuvarande hyresgästen som har en mekanisk verkstad där. I nämnda kommitté valdes: Carl-Gustav Nilsson, Maurits Lindahl, Olle Olsson och Petrus Hammarberg."

Till gruppmötet den 3 juni kom så besked om att den uppsagda hyresgästen i källarlokalen flyttat men också en hälsning från församlingens föreståndare pastor Willis Säwe i vilken han uttryckte sin glädje över gruppens goda ekonomi.

Tar reparationen i etapper

Årsmötet den 3 februari 1968 behandlade de vanliga årsmötesfrågorna. Tydligt inga

uppseendeväckande nyval eller annat att minnas. Men ombyggnadskommittén meddelade att man skulle återkomma den 9 mars med definitivt förslag som gruppmötet skulle få fatta beslut om. Även i majmötet är frågan uppe och vi citerar båda paragraferna: ”§ 7. Förslag uppkom att ta reparationen i etapper och utföra renovering uppe i lokalen samtidigt som i källaren. Ett bänkprov kommer nästa vecka. Beslut om byggoffer första söndagen varje månad.” Gruppmöte 5 maj. ”§ 9. Förslag gjordes att inreda lokalen. Köpa bord och stolar. Iordningställa ett pentry. Flytta oljetanken samt börja litet smått med rörläggningen. Förslaget med Ja besvarat.”

Använd gitarrerna flitigt

Sedan hände ”inget särskilt”, som man ibland uttrycker sig. Förmodligen hände det ganska mycket, men inget att ta upp i något gruppmöte för beslut.

I stället började man se över mötesformerna och i gruppmötet 7 november läser vi i ”§ 4. Br Petrus Hammarberg talade om nödvändigheten av att få flera instrument i strängmusiken. Efter en stunds samtal beslöts att inköpa två stycken bra gitarrer. En för syster Jenny Hammarberg och en för syster Gunni Elo. Instrumenten skall vårdas och förvaras i respektive hem, medtagas till mötena och flitigt användas i strängmusiken.

§ 5. På förslag av broder Carl-Åke Bostedt beslöts att efter nödvändig reparation och värdering, försälja de gamla gitarrerna till hågade köpare.” Var man nu skulle finna sådana.

Renoveringen av kapellet fortskred tydligen och i samma gruppmöte ”Beslöts att inköpa nya bänkar till lokalen och om möjligt få dem levererade före årsmötet.”

Årsberättelse för 1969

Den omfattande renoveringen kan vi läsa om både i församlingens och utpostens årsberättelse och i Församlingstidningen Aktuellt nr 5-6/70.

Vi citerar först ur gruppens årsberättelse: ”Under 1969 har en omfattande renovering av vår möteslokal i Lindalen genomförts. Nya bänkar till en kostnad av 6 000 kr har inköpts och en ny orgel har skänkts av en familj i gruppen. Hall, kapphus och församlingsvåning har gjorts om. Målsättningen har varit att lokalerna klara till årsmötet 1970. Totala kostnaden belöper sig till omkring 17 000 kr. Även tomten har genom Gustav Lindgren fått en märkbar uppsnygning.” Församlingens centrala årsberättelse är något kortfattad: ”En omfattande reparation av Filadelfialokalen i Trollbäcken har genomförts under hösten, då bl a utrymmen i källarplanet inretts till ändamålsenliga ungdomslokaler.”

I församlingstidningen kallas de nya lokalerna ”församlingsvåning med plats för ett sjuttiofemtal personer”och ”Den ligger nedanför kyrksalens entrétrappa, där det också finns ett rymligt kapprum med toaletter. Intill värmecentralen är ett kök inrett med kyl och frys.

Köksskåpen är välförsedda med både porslin och plastbägare för servering i skilda sammanhang. Bakom lokalens förnyelse ligger en hel stab av tekniker som tillhör församlingen. Då en icke

troende arkitekt hörde talas om brödernas frivilliga satsning på arbetena ställde han upp och gjorde inredningsritningen kostnadsfritt. Några skulder har vi inte ådragit oss och det är vi glada för”, slutar Petrus Hammarberg sin artikel.

Medlemsantalet vid utgången av 1969 var 105 och totala intäkterna 35 750 kronor (225 500) inklusive kommunala bidrag på 2 000 kr.

Barnvälsignelser

Man inte bara renoverade och spelade gitarr. Nog för att man gick vidare utomhus och isolerade grunden och fyllde kutterspån på vinden, men den 15 november blev det fest. Då hölls nämligen en stor barnvälsignelse med inte mindre än tre lyckliga föräldrapar och deras barn. Det var familjerna Hans Neuman, Gottfrid Gren och Ivan Valfridsson som bar fram sina små. Dagen till ära var det pensionärssträngmusiken från stan som bjöd på sång, musik och vittnesbörd. Kanske ”unga (fick) sjunga med de gamla...” och som avslutning på festen bjöds det på kaffe i ”nedre salen”, vilken kunnat tas i besittning i april. Årsberättelsen för 1970 talar om 116 medlemmar och intäkter på 37 050 kronor (218 600) av vilka 7 550 avser byggnadskontot.

Olle leder arbetet och Frida ordnar lunch

Så snart det vårades fortsatte renoveringen. Vid gruppmöte 22 april 1971 beslutas om utvändig målning av kapellet; i ursprungsfärgen för att slippa söka byggnadslov. Olle Olsson köper in färg och penslar och han skall leda arbetet; dock inte i köket. Där ordnar hustru Frida med lunch för dem som målar.

Vid gruppmötet i maj diskuteras evangelistfrågan och man noterar att ”behovet av en eldig och arbetsvillig evangelist är stort. Särskilt för våra unga vänner och för en mer utåtriktad verksamhet”.

Tiden gick utan att man tycks ha hittat någon eldig broder (för man tänkte sig väl inte någon ”eldig” evangelistsyster). Men i gruppmötet den 3 december kommer frågan upp på nytt. ”En ung man som deltagit i årets bibelskola, Sören Selberg, är eventuellt lämplig att komma till oss som medhjälpare under vårterminen. Han kommer med på söndagsskolfesten den 12 ds. Vännerna får då tillfälle att se och höra honom.” står det att läsa i protokollet.

I fortsättningen skall man annonsera under rubriken: ”Tyresö - Trollbäcken, Lindalsvägen 21” och i årsberättelsen läser vi att man var 111 medlemmar och att målningsarbeten utvändigt avslutats under året. Intäkterna exklusive bidrag uppgick under 1971 till 30 500 kronor (167 500).

Petrus önskar att Olle skall ta över

Vid årsmötet 4 mars 1972 nämner Petrus Hammarberg att han har för mycket att göra på sitt arbete på PMU och att han därför ”önskar att Olle Olsson skall ta över huvudansvaret för

verksamheten tills vi får en evangelist”.

Vidare beslöts kalla Anders Nordefjäll från Jönköping som evangelist ”på prov” vilket tyder på att Sören Selberg tackat nej.

Men evangelistämnen tycks ha varit hårdflirtade för inte heller Nordefjäll kom utan från gruppmötet den 17 september 1972 läser vi i ”§ 5. Beslöt kalla Karl-Olof Moström till vår evangelist.” Och han svarade tydligen ja!

Lördagen den 11 november hölls välkomstsamkväm för familjen Moström.

Enligt årsberättelse för 1972 var man 116 medlemmar och intäkterna utgjorde netto 25 100 kronor (130 000). En kraftig nedgång mot året före.

En ”Mötesplaneringsgrupp”

Under 1973 berättar bevarade handlingar inte om några ”större” händelser. Karl-Olof och Kerstin Moström var evangelister, Olle Olsson ordförande och Petrus vice. På årsmötet valde man en planeringsgrupp för verksamheten. Den hette egentligen ”mötesplaneringsgruppen” och bestod av åtta bröder och tre systrar. Här kan man tala om protokoll. Mer noggranna protokoll än planeringsgruppens får man leta efter. Åtminstone i Filadelfiasammanhang.

Planeringsgruppen förberedde gruppens månadsmöten och i gruppmötesprotokollen börjar sekreteraren notera antalet närvarande. Under 1973 låg det mellan 26 och 40. Vid ett sammanträde i november fick evangelisten i uppdrag att söka kontakt med Södermalms fria, som hade många medlemmar boende ute i Tyresö. En kontakt med Olingdahl hade varit positiv och i nästa möte uppdrogs det åt Moström ”att fullfölja uppdraget”.

Medlemsantalet minskade med en samtidigt som intäkterna gick upp till 55 000 kronor.

En ”kär” fråga behandlas

Vid gruppmötet den 1 februari 1974 tas en lika kär som gammal tvistefråga i församlingen upp. Den om förmiddagsmöte eller inte förmiddagsmöte på utposterna första söndagen i månaden. På församlingsdagen.

Vi citerar den frågan och en till: ”§ 9. Det framfördes önskemål att möten hållas även på församlingsdagen i kapellet. Broder Petrus Hammarberg omtalade att det är ett önskemål från moderförsamlingen i Stockholm att utposterna sluter upp inne i stan på församlingsdagen. Karl-Olof Moström föreslog att förslagsställaren tar upp frågan vid Karl-Erik Heinerborgs besök den 14 februari. (Ett något ”fult” sätt att låta den för oss nu efteråt okände förslagsställaren ta upp den känsliga frågan direkt med föreståndaren.)

§ 10. Frågan uppkom om värdpar i kapellet vid möten. Deras uppgift skulle vara att hälsa välkommen och svara för kaffeserveringen efter mötet. Frivillig avgift skulle täcka

kaffekostnaden. Förslaget fann gruppen värt att pröva och det beslutades att de som har städansvaret för respektive vecka också var värdpar den veckan. Genom förslaget bortföll önskemålet att evangelisten skulle vara i kapellet en halv timme före mötena.” Antagligen en ganska arbetsam vecka då man fick städa kyrkan, koka kaffe, vara mötesvärd samt svara för kaffeserveringen efteråt. Men evangelisten kunde å andra sidan sova en halvtimme längre.

Det skjuter stan till

Den 24 februari 1974 var 60 medlemmar samlade till årsmöte. Bland mycket annat ”läste kassören br Ulf Blomberg upp den ekonomiska rapporten för 1973. Rapporten visade bl a att intäktssidan hade i stort fördubblats från 1972, vilket vi tackar Herren för. Trots den stora ökningen visade årets resultat ett underskott på cirka kr 10 000. På en fråga om vem som skjuter till underskottet svarade br Petrus Hammarberg att det gör moderförsamlingen Filadelfia, Stockholm. Han framförde samtidigt ett önskemål att gruppmedlemmarna i största möjliga mån skulle ge Herrens tionde vid gruppen i Tyresö”.

Vidare meddelades att planering av gemensam tältvecka i augusti med Södermalms Fria Församling pågår. Gruppledningen tillskriver Söder och tackar för initiativet.

I april inställde man mötet helt den första söndagen men från gruppmötet den 27 april med 30 närvarande läser vi: ”§ 32. Frågan om möten på församlingsdagen togs upp till behandling och gruppen beslöt att möte skall hållas kl 16.00 på församlingsdagen.”

Pastorsbyte

Evangelisterna Moström slutade den 29 september och på gruppmötet 8 november beslöt de 25 närvarande enhälligt att kalla Stig Norrby som pastor. Och om tillträde snarast möjligt.

Av årsberättelsen för 1974 framgår att de 135 medlemmarna offrat inte mindre än 97 600 kronor (432 000) jämfört med 55 000 året före. Samtidigt hade dock kostnaderna gått upp till 114 600 kr. Men ”trots underskottet har gruppen upplevt en fantastisk ökning när det gäller offerviljan”, läser vi och Petrus Hammarberg talade för fortsatt ökad offervilja medan ingenting sades om kostnadssidan som bevisligen ökat ännu mer.

Moderniteterna kommer till Tyresö

Just då detta skrivs ut på en Macintosh-dator är det precis tjugo år sedan skrivmaskinen gjorde sitt intåg i Tyresö. Hittills hade protokollen varit mer eller mindre prydligt inskrivna för hand med bläckpenna i en inbunden protokollsbok. Men nu kom andra tider och på sista använda sidan i boken läser vi:

Från och med år 1975 sker protokollsutskriften på maskin och förvaras i särskild protokollspärm

hos sekreteraren.

Tyresö den 22.1.1975

Godkännes: Olof Olsson

gruppföreståndare

Bo Norman

sekreterare

Säga vad man vill, men en sentida ”forskare” saknar ibland de gamla hederliga böckerna. Ur dessa kommer ingenting bort och bläckutskriften blir bara tydligare med åren. Visst är maskinskriven text lättare att läsa än mången handstil, men hur tidsbeständiga är de moderna skrivarnas alster måntro. Men låt oss gå vidare och se vad som händer ute i Tyresö i skrivmaskinens tidevarv.

Norrby tar över

Vid årsmötet den 16 februari 1975 kunde ett 80-tal medlemmar välkomna sin nya pastor. Flera välkomsttal hölls och vid förhandlingarna valdes Stig Norrby till gruppföreståndare med Olle Olsson som vice och Petrus Hammarberg som ordförande.

Senare under året liksom under 1976 hade man tälmtöten i Bollmoradalen tillsammans med Södermalms Fria Församling. På årsmötet 1976 gratulerades Olle Olson som under veckan fyllt 65 år och i augusti hälsade man Rakel Bjällhag välkommen som barnevangelist.

Under hösten lämnade ett tiotal medlemmar församlingen för att tillsammans med personer från andra församlingar i området starta Tyresö Frikyrkoförsamling med första gudstjänsten den 24 oktober kl 15.00 i Bollmoradalens kyrka.

Byggnadsplaner

För några år på 70-talet saknas årsberättelser. I protokoll från årsmötet 1977 kan vi i alla fall läsa att man var 75 medlemmar närvarande. Dessa fick ta del av den ekonomiska rapporten och av att Bo Norman hade flyttat från Tyresö och därför avsåg sig omval som sekreterare. Man tackade varandra och ”Ett välsignat årsmöte avslutades med att de närvarande unisont sjöng ’Till bord...’ varefter samkväm följde i församlingsvåningen.”

Vid gruppmöte 22 oktober var så dags att se framåt. Då informerades om möjligheterna att bygga ny kyrka. ”§ 6. Ordförande Hammarberg biträdd av Olle Olsson och Stig Norrby meddelade om möjligheterna att eventuellt kunna bygga en ny kyrka med ett mer central läge. En tomt med beteckningen Bollmora 1:85 belägen mellan Bollmoravägen och Granitvägen – omedelbart öster om Pia Närköp – på närmare 7 000 kvm har visat sig vara till salu. Enl förhandsbesked från Tyresö kommun skulle inte något hinder föreligga att på den bygga en fastighet inrymmande kyrka.”

Byggnadsplanerna kom att uppta mycket av gruppens tid, tankar och insatser under kommande år. Vid årsmötet 1978 rapporterade Olle Olsson om utredningsarbetet. En utomstående konsult hade kostnadsberäknat bygget till 3 miljoner kronor samtidigt som man hade egna siffror på 2,4. Vid kaffet lämnades löftesoffer på inte mindre än 270 000 kronor.

Vid extra gruppmöte 27 februari, till vilket alla kallats genom brev och 40 kommit, valdes en förberedande byggnadskommitté på tio bröder med Göran Oscarsson som sammankallande.

4 juni meddelade Olle Olsson att församlingens styrelse beviljat gruppen köpa den tilltänkta tomten av Sellbergs för 500 000 kronor. Gruppen beslöt enhälligt att köpa. Samtidigt var det svårt att sälja fastigheten i Lindalen eftersom den var belagd med byggnadsförbud.

I oktober kunde Olle Olsson berätta att priset för tomten stannat vid 473 970 kronor. Man gick igenom byggnadskommitténs arbete och en preliminär finansieringsplan. Vid gruppmöte 17 november meddelade Oscarsson att Nordiska Trähus var enda anbudsgivaren sedan övriga backat ur.

I februari 1979 hade man betalt nya tomten där kyrkan skulle byggas och på extra administrationsmöte i stan den 5 mars beslutat sälja den gamla – den med den tidigare militärbaracken – för 850 000 kronor. Byggnadsnämnden hade godkänt ritningarna på kyrkan och 27 oktober var man samlade för att godkänna ”färgkommitténs” förslag på färgsättning av kyrkan invändigt. Ett förslag som gick vidare till en arkitekt för ett utlåtande. Allt tycks – som man säger – ha gått på räls.

Man hade längtat och drömt

Året börjar med att man måste bestämma vad den snart färdiga kyrkan skall kallas och vid gruppmötet 26 januari resonerar de cirka 60 närvarande om förslagen Filadelfia, Bergfotenkyrkan och Pingstkyrkan. Efter röstning blev resultatet Pingstkyrkan. Hur röstsiffrorna fördelade sig framgår inte.

Den 11 april 1980 var den stora dagen inne och vi citerar ur den kommande årsberättelsen: ”Gruppen har under årens lopp arbetat för att få en större och mera ändamålsenlig lokal för sin verksamhet. Vi har längtat och drömt oss fram i tiden till den stundens uppfyllelse. Det var en underbar känsla som fyllde våra sinnen när vi fredagen den 11 april kl 19.00 fick samlas i vår nya kyrka för första gången. Det var en dag av glädje och fest, som är svårt att beskriva i ord.”

På lördagseftermiddagen var äldstekåren inbjuden, på kvällen hölls enskilt invigningsmöte, på söndag förmiddag predikade Norrby och på kvällen hölls stor offentlig invigningshögtid med bl a representanter från Kyrkan, kommunen, Ansvar och

Botkyrka pingstförsamling.

Olle Widlert är ordförande och man är 245 medlemmar.

En fristående talarstol och till höger en dopgrav

I en kommande bok med beskrivning av frikyrkor i Stockholms län kommer den nya kyrkan att beskrivas ungefär så här: "Med Göran Oscarsson som byggmästare uppfördes en kyrka om ungefär 400 kvadratmeter i två plan. Den är orienterad i öst-västlig riktning, byggd i tegel och har ett brant sadeltak över själva kyrkdelen med ett lägre plant tak över sidoutrymmena. I nedre planet finns grupp- och hobbyrum, serveringslokal med kök, expedition och kapprum, i det övre den 150 kvadratmeter stora kyrksalen samt en sidosal med sammanlagt 210 platser. Kyrksalens fondvägg ligger i öster och har liksom motsatta gaveln ett fönster som sträcker sig från taknocken nästan till golvet, endast avbrutet i höjd med golvet av en brädpanelad vägg. De fyra fönstren på norra långsidan har en likartad utformning. Tre av dessa skjuter upp ovanför takfoten och slutar i en spets. Fönstren på södra långväggen är rektangulära och koncentrerade till sidosalen och ett intilliggande, mindre rum. På estraden finns en fristående talarstol och till höger en dopgrav. Kyrksalen har två kvarter med bänkar samt ett kvarter i sidosalen. /COÖ"

Mot sprit och narkotika

I januari 1981 hölls ett stort uppmärksammat möte under rubriken "Nu behövs det krafttag mot sprit och narkotika" med många intressanta medverkande och med socialminister Karin Söder som huvudtalare.

Under följande år går verksamheten vidare i den stora fina kyrkan.

Vid ett gruppmöte den 12 november 1983 meddelar Stig Norrby att han skall börja en tjänst på Rosstorp i Rönninge och att han därför säger upp sin tjänst som gruppledare och pastor i Tyresö.

I protokollet från mötet läser vi att: "Olle Widlert summerade sina intryck från tiden Stig Norrby lett verksamheten och betonade den kraftiga tillväxten och utvecklingen av verksamheten som skett. Antalet medlemmar har mer än fördubblats och Guds välbehag har vilat över verket. Flera instämde och uttryckte sin tacksamhet. Gruppmötet beslöt acceptera och godkänna Stig Norrbys uppsägning av gruppforeständerskapet."

Uppsägningen kom inte mer överraskande än att efterträdarfrågan redan var behandlad och förslag på vakanspastor redan var klar. 31-årige Göran Lennartsson, lärare på Brommaskolan. "På förslag av Olle Olsson beslöts att vi tittar lite närmare på honom i en serie möten den 17-20 november."

Efter att ha "tittat lite närmare" beslöt gruppmöte 24 november "enhälligt att kalla Göran Lennartsson som vakanspastor på halvtid med tillträde senast vid årsskiftet 1983 - 84. Stig Norrby och Rode Kennerberg gör sedan upp med Göran L om arbetsfördelningen."

Vännerna i Älta samlas i hemmen

Nu var man 294 medlemmar ute i Tyresö och förmodligen inleddes årsmötet med att man som vanligt sjöng "Hur ljuvligt det är att möta på väg till Jerusalem...". För så hade årsmötena "alltid" börjat och så småningom lästes årsberättelsen. Och i den läser vi bland annat att: "I Älta har vi en fin verksamhet, där samlas vännerna i olika hem till bön och bibelläsning varannan tisdag." Precis som det hade börjat femtio år tidigare.

Pastorer

1961	Ingvar Henningson
1963	Bertil Persson
1972	Karl-Olof Moström
1975	Stig Norrby
1984	Göran Lennartsson

Fastigheter

1939	4 dec	Älta 1/939 köps	obebyggd
1959	13 okt	Hanviken 1/81 1/82 köps	tidigare barack
1961	27 nov	Älta 1/939 säljs	
1978	4 juni	Bollmora 1/85 köps	central tomt
1979	5 mars	Hanviken 1/81 1/82 säljs	

Bilagor:

1. 2 - 10 december 1937. Första gången Älta förekommer i Evangelii Härolds predikoturer.
2. 1930-talet. Karta över Älta med Betaniakapellet respektive tomten Älta 1/939, som inte fick bebyggas, inringade.
3. Foto på Betaniakapellet i Älta. Där hade Filadelfiagruppen söndagsskola och möten innan man flyttade till Föreningshuset i Trollbäcken.
4. 4 december 1939. Protokoll från extra administrationsmöte i församlingen. Förvärv av fastigheten Älta 1/939
5. 1939, Den första revisionsberättelse från utposten i Älta.
6. 1 maj 1940. Protokoll från års- och administrationsmötet i församlingen. Första gången val sker av föreståndare och siffergranskare från Älta.
7. 10 augusti 1943. Hälsovårdsnämndens avslag på Filadelfias ansökan om byggnadslov.
8. 3 september 1959. Protokoll från sammanträde med församlingens äldste. Beslöts undersöka möjligheterna att köpa Föreningshuset i Trollbäcken.
9. 13 oktober 1959. Protokoll från sammanträde med församlingens äldste. Beslöt

köpa Föreningshuset (Hanvikens egnahemsområde 1/81 1/82).

10. 19 september 1977. Brev från utposten till församlingens styrelse angående inköp av tomt för att bygga kyrka.
11. 1980. Församlingstidningen Aktuellt skriver om nya kyrkan i Tyresö.
12. Kartblad med såväl stadsdelen Älta i Nacka kommun som Lindalsvägen 21 och nya kyrkan i Tyresö kommun markerade.

PS/ Olle Olssons 50-årsberättelse om verksamheten i Tyresö 1938 - 1988 kan säkert beställas och kopieras genom sekreterarens försorg. /DS